

DRUZINSKI PRIJATELJ

poučno - zabavni list s podobami za slovenske družine.

Izhaja dvakrat mesečno in sicer vsak drugi in četrti petek v mesecu.

Naročnina je za vsê leto 3 K., za pol leta 1 K 50 st. Posamne številke po tobakarnah stanejo 10 st.

Dopise, naročnino, oglase in reklamacije je pošiljati pod naslovom: Uredništvo (oziroma uprava) „Druž. Prijatelj“ v Rojano pri Trstu, šte. 3.

Poštno-hranilničnega računa šte. 864.139.

Stari Ivan.

Visoko v pogorju velikega Kuna na Dole-njskem je stala še ne pred mnogim časom sredi gorske livade mala hišica, lastnina starega Ivana. Bila je to revna lesena kočica, ki že davno ni bila Bog ve kaj prida, ali stanovalo se je v njej vendar le še. Prejšnja njena posestnica, stara Goljevka je tu notri prav rada prebivala in za ves svet bi se ne bila ločila od te kočice.

Pa jo je ločil Bog, ko jo je poklical k sebi. Ostavila pa je kočico svojemu sorodniku staremu Ivanu, ki je prejšnja leta služil razne gospodarje po župniji ter si prihranil tudi nekaj malih novcev. Seveda bi stari Ivan ne mogel dolgo prebivati v tem odljudnem kraju, da se ni vedel mo-titi drugače.

Poleg hiše, ali bolje rečeno pod isto hišno streho je bil tudi precej prostoren hlev, v katerem pa že davno ni bilo nič živega. Giljevka namreč ni mogla imeti živali ker je včasih po več dnij ni bilo doma, ampak je hodila v dnino ali pa k dobrim ljudem, ki so ji dajali jesti zato, da je kaj popazila na otroke.

Stari Ivan pa je, že dolgo prazen hlev kmalu napolnil z ovcami in kozami.

Da ste videli Ivana, kako je znal ravnati s to domačo živino, čudili bi se mu bili! Poznal je vsako izmej ovac in malih jagnjet, vsakega ovna in kozo nazival je z lastnim mu imenom. In kako dobro so ga poznale tudi živali! Oj to je bilo veselje, kadar je stari Ivan sedel na trato pred hišico in jel klicati k sebi svojo družino! To je bilo meketanje in skakanje po zeleni travi!

Tako je živel stari Ivan zadovoljen sam s seboj na Strmici, tako se je namreč imenoval kraj, kjer je stala njegova kočica. Mej ljudi ni zahajal; le ob nedeljah in praznikih je korakal prav po časi do župne cerkve k službi božji, po zimih pa tudi tega ni mogel, ker je bila pot preslaba, on pa stari Ivan.

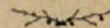
Ne daleč od Ivanovega doma na Strmici, je stala med košatim drevjem mala kapelica. Ondi je stari Ivan večkrat dolgo klečal in molil, čreda pa se je pasla krog njega. Motila Ivana ni pač nobena stvar; zamišljen in vtopljen v molitev pogovarjal se je z Bogom in dostikrat niti opazil ni, da se je že storil večer in da je že čas iti domov. Takrat pa je navadno prihajala vsa čreda v bližino svojega gospodarja, kakor bi ga hotela opomniti, da je čas vrnitve in Ivan je počasi korakal domov moleč še molitev za srečno zadnjo uro.

Sedaj Ivana ni več mej živimi. Neko pomlad je izpustil prvič svojo živinico na prosto. Pa se mu je izgubila ovca in šel je za njo, dokler je ni našel. Pri tem pa se je Ivan zelo utrudil in spotil. Da bi se o'počil je šel do kapelice in ondi dolgo molil. Obšle so ga pa slabosti; sedel je misleč da mu kmalu odleže. V rokah je imel rožni venec in ga prebiral; pa prevzame ga tučnost, zaspil in ne vzbudi se več. Umril je s sklenjenima rokama, kakor bi še molil in se pogovarjal z Bogom.

Zopet je prišla čredica k njemu kakor bi ga hotela opomniti, da je čas iti domov, toda stari Ivan se ni vzdignil. Drugo jutro so ga našli mrtvega pred kapelico, krog njega pa njegovo čredico.

Ivanova lastnina prišla je na unuka, ki je živel v sosedni župniji. On je ovce prodal in poskrbel, da se je za nekaj denarja popravila kapelica, kjer je Ivan umrl, kočica pa je pustil prazno. Prebival ni v njej nihče, popravljal je ni nihče in tako je polagoma razpadla.

Strmica je sedaj gorska livada brez kočice in še bolj odurna kakor je bila prej. Ljudje pa še pomnijo starega Ivana in na njega bo še mnogo let spominjala tiha kapelica mej košatim drevjem, kjer je zadnjikrat molil in se pogovarjal z Bogom.

KRESNICE.

(Z. M.)

Na kresni večer so kresnice
svetlikale v temni daljavi,
kot bile bi nočne cvetice
v svobodni in živi naravi.

Slonela je starka na pragu
strmeča v žareče kresove —
razmišljala je o sovragu,
ki v vojni konča jej sinove...

In plule so prednjo kresnice
kot bile sinov bi duhovi, —
a starki bledele je lice,
zastali jej žalni glasovi...

Kresnice iz temne daljave
so zadnjič se še poslovile — — —
pozneje pa slike sanjave
iz spanja so statko dramile :

Priplule so stokrat kresnice
svetlikave v nočni temini,
izgubljale spet kot dušice
so njenih sinov se v daljini — — —

A drugega dne je prejela
od svojih sinov poročila,
da kruta se vojska je znela
in zdrave jej sine pustila.

I s edi sovražnega groma
in vsaki večer so hiteli
njihovi duhovi do doma
ter zrli njo starks veseli.

Zdrknili ste starki rosici
po licih — rosici veselja
in k nebu uprla je lici —
izpolnjena srčna je želja! —

MARICA LAŽNJIVKA.

(Po maloruskem.)

„Mati, dajte mi vira,“ je dejala Marica svoji materi.

„Ne srček moj, vina pač ne morem dati, ker škoduje otrokom,“ je odgovorila mati

„Jaz sem bolna. Želodec me boli. In ravno prej ste dejali, da vino dobro dè bolnemu želodcu.“ Tako se je kremžila Marica.

„Viš viš, kaka modrost in razumnost v otroku,“ so se začudili pri mizi vsi in se živo zasmejali. Mati je vzela butiljko vina in nalila Marici

čašico govoreča: „Marica, sedaj imaš vina. Je li želodeček že zdrav?“

„Da, mati. Vže zdrav, čisto nič me ne boli več.“ Glasen smeh je odmeval po sobi. Vsi so se zakrohotali, kakor da bi se v-ul zid.

Marica si je to čvrsto zapomnila. Čaj, si je mislila, če bom hotela imeti kaj, pa si že zmislim kako bol in mati mi bo dala vse.

In res pričnila se je lagati, ker si je z lažjo pridobila marsikaj. Njena mati, ki je dobro vedela, da Marica laže, se je z drugimi na to le smejala in bila je zadovoljna, češ hčerka je razumna. Ne samo to. Večkrat jo je še poplačala za laž in dajala ji sladčice, sadja, vina, da še celo žganja. Kaj se je pa zgodilo?

Marica je postala lažujvka prve vrste. Ni preteklo dneva, da bi se ne bila zlagala.

Stariši pazite! Če vidite, da reče vaš otrok kako laž, ali pa kako nespodobno besedo, ne smejite se na to temveč lepo ga posvarite in če se stvar ponavlja, pametno kaznujte. Marica, ti pa ne laži več, ker laž ima kratke noge, a grde roge!

Rojaki, naročajte in razširjajte „Druž. Prijatelja“.

(Cenjenim naročnikom.) Z danjšnjo številko mine pol leta kar izhaja Družinski Prijatelj. Mnogi naročniki nam niso še poslali letošnje naročnine. Uljudno prosimo, da storé to čim prej. Tako bo list, ki ma posebno sedaj v začé ku precejšne stroške, lahko izhajal lepo napredoval in v trezal vsem naročnikom in čitateljem. One pa, ki pomišljajo, bi li za tako borni listič plačali 3 K., opozarjamo na to, da ostane ta cena neizpremenjena tudi prihodnje leto, ko se bo list nekoliko zboljšal in povečal.

Ob tej priliki prosimo tudi vse somišljenike, naj naš list povsod priporočajo in razširjajo.

Uprava Družinskega Prijatelja.

Veselje.

(Mladini in odraslim v pomislek.)

„Preljubo veselje, oj kje si doma?“

Povej, kje stanuješ moj ljubček srca?“

Tako je prepeval svoje dni slavni naš »oče« Slomšek. Enako njemu vsak med nami ljubi, išče in rad uživa veselje. In kdo bi bil tako zloben, da bi mu ga iz srca ne privoščil? Saj itak v tej dolini solz“ v veliko kupo bridkosti padajo le redkoma sladke kapljice radosti: uživajmo jih brez strahu, da bi se B gu zamerili. Največ veselosti

najdemo pri nedolžni mladini, kateri je življenje še svetel raj, ker ne pozna še človeške nadloge in zlobe. Odraslemu človeku preženejo pogostoma dolžnosti resnega poklica, skrbi in grenke izkušnje veselje iz obraza in srca. A v družbi svojih ljubih domačih in dobrih prijateljev se mu veselje zopet vrne, ga oživi in okrepi. Glasovit zdravnik piše, da je smeh, šala in primerna zabava človeku zdrava. Razvedri mu duha, daje mu pogum in krepost, da zataja samega sebe, se zopet poprime napornih opravil sv. jega stanu. Ne bodi torej mračnjak in sovražnik veselih ljudi, marveč raduj se

ali celó grešna. Ta ali o' a knjiga, igra, ali veselica, ples ali tovaršija ti utegne biti v polujšanje, — *ogibaj se jih!* Pravo veselje najdeš le pri blagih ljudeh, pri njih je nedolžna šala, pošteno petje, neškodljiva igra. »Povej mi, koga imaš za tovariša, in povem ti, koliko si vreden.« je pisal nek moder mož. Tedaj nikdar se ne pridruži razuzdancem, nesramnikom, pijancem, preklinjavcem, nevernikom ali surovežem; išči, pošteno omikano družbo. Kako bi se mogel vesten kristijan veseliti tam, kjer se Bog žali? — Nikdar zavolj zabave v nedeljah in praznikih ne zanemari službe božje.

• Krščanska dekleška šola na Kitajskem.

z njimi, veseli se, a vselej „v Gospodu.“ Kaj pomeni ta beseda? — Poslušaj! Nikdar ti ne bodi veselje in zabava **namen**, nego le *sredstvo*. Saj te Bog ni ustvaril za to, da bi se na svetu le zabaval in kratkočasil. Poprej opravi posle svojega stanu, in še le potem, ako ti ostane časa, se razveseljuj! Pregreha bi bila, ako bi svoje dolžnosti zaradi zabave — zanemaril! Prva naloga vsakemu je *delo*, katero mu nalaga stan, veselje je — postranska stvar, zato se zanj ne sme porabiti preveč časa.

Nikdar se ne vdaj zabavi, katera je nevarna

Sedmi dan je Gospodov dan, katerega imamo posvetiti v Njegovo čast in v blagor svoje duše, — še le ko smo to spolnili, si smemo odpočiti in si kako pošteno veselje privoščiti. — Nikdar ne potraži pri zabavah težko prislužnega denarja; stroške ravnaj vselej po dohodkih. Za starost, slabost in bolezen si vsak previden človek kaj dene na stran. Kdor pa ima skrbeti tudi za ženo in otroke, stori pravi zločin, ako z denarji pometa. Ne bilo bi dandanes toliko revščine, nadloge in obupa na svetu, ko bi ne imeli med nami toliko zapravljevcev, bodisi po mestih, bodisi na kmetih.

Nesrečno popivanje in razne igre spravijo leto za letom tisce ljudi na b. raško palico, in to tudi med Slovenci. Pa kakšno more biti to veselje, če človek v divji strasti svojo pamet v vinu ali žganju potopi, sv. je zdr. vje kvari, svoje življenj v nevarnost spravlja, svoji duši škodi, in vse to za drag denar! Kakšna zabava more biti pri igrah, kjer se vnamejo prepiri, kletvine in tepeži! — Raduj se torej, ti mila naša mladež, in veselo uživaj zlate dni brezskrbne mladosti a tudi uči se vrlo, in pripravljaj se za resno dobo poznejših let. Šali in veseli se vsak, kdor je svoje delo opravil, svojega stanu dolžnosti spolnil, a vaše veselje bodi pošteno, in naj se vrši o pravem času in v pravi meri. Veselite se v Gospodu. Človek slabe vesti pa ne more čutiti nikdar pristnega veselja.

Vinogradnikom in vrtnarjem

Letošnje trte so bogato obrodile in lepo ocvetele. Kdor jih je očistil (omondal), se mu ni nobena oprhnila (osula). Posebno nove ameriške trte so se letos dobro obnesle (izkazale). Grozdje je nastalo precej debelo in napeto. Zato je treba žvepljati manj, da se ne opeče grozdja. Bolje je večkrat žvepljati, a vsakokrat malo. Obojelo grozdje se več, zdravo pa manj žvepla.

Močno obolelo grozdje naj se odtrga in odstrani. Prav plesnive grozde se ne da ozdraviti in vsled tega se bolezen širi po zdravem grozdju.

Jutranje in večerne ure so najboljše za žveplanje.

Žveplajte za vsakim dežjem, toda malo.

Lim in fin papir na zeleno cepljenih trtali odstranite, ako nista že sama odpadla.

Ako ne storimo tega dela, nam cepljeno mesto slabo dozori in po zimi lahko pozebe.

Skrbite za mlade trtice, da bo lete imeli pozneje kaj vinca na starih.

Kdor hoče imeti lepe parad. žnike (pomidoro), naj jim poreže vse stranske izrastke, ki nimajo sadu. Dobro je tudi odstraniti kak list, če je pre-gosto. Ostala (navadno tri) stebelca naj se poveže in lepo razpelje na opore (kole.) Ako je suša, naj se tudi parad. žnike zaliva.

Melon (cucumis melo). To je buča, katera se uživa surova. Ima jako prijeten duh in dober okus.

Tem bučam je treba večkrat vse vrvi (stebelca) preščipniti, da nam rodijo. To velja tudi za kumare in navadne buče.

Vse bučnate razstline imajo na glavnih vrveh (stebelcih) le moški cvet, kateri ne rodi in še le na

stranskih vrveh (pognankih drugega reda) ženski cvet in pozneje sad.

Podprite preobloženo sadno drevje! Viharji in vetrovi naredijo na preobloženem sadnem drevju dosti škode. Škoda je dvojna. Prvič pomečejo mnogo nezrelega sadja na tla, drugič odlomijo veje. Da se to ne dogodi, podpremo s sadom preobloženo drevje s koli. Še boljše bo pa, če predložene veje privežemo z vrvjo ob močan, visok kol, ki smo ga p. stavili na sred no preobloženega drevesa.

Domači zdravnik.

Kolcanje (hlipanje), ki nastane po smehu ali joku, o mrzli jedi ali prehladni sapi, odpraviš tako le: Kedar se ti kolca, vlezi se na postelj ali klop ter pij sladko vodo, ali pa deni na košček sladkorja nekoliko kapljic kisa in ga zaužij. Večsih tudi pomaga, če tolko časa dokler ti je mogoče, sapo pridržuješ.

Naduha. Odpri nadušljevemu človeku kedar ga kič napade, vso tesno obleko; daj mu močne črne kave, drgaj mu prsi na lahko s terpentinovim oljem, ali pa mu naredi gorek obkladek iz goršice na prsi in mečo. Prinesi skledo mrzle vode, v katero naj vtakne bolnik svoje roke ter odpri okno, da pride čist zrak v sobo.

Limonado, katera bolnikom žejo zelo pogasi, napravi tako le: V pol litra vode izžmij jedno limono, to dobro premešaj in dajaj bolniku. Limonada brez sladkorja bolj žejo p. gasi; v boleznih na želodcu in črevih pa ni dobra. Namesto te, svetujem, dajaj bolniku mandeljevo mleko. Vzemi dvanajst sladkih mandeljev, popari jih s kropom, olupí in stolčí v možnarju, potem pa počasi primešaj kozarec vode. To preedi skoz redko platno ali pa gosto sito in temu še primešaj jedno žlico sladkorja. Ta pijača bode bolniku jako ugaljala.

Kaj pravi politika?

Avstrija. Ministrski predsednik dr. Körber potuje sedaj po Galiciji; pojde pa tudi v Bukovino. Njegova glasila trdijo, da to potovanje nima političnega pomena, ampak da hoče Körber le nadzirati urade. Drugi časopisi pa pravijo, da hoče z gospodarskimi koncesijami v prid Galiciji pridobiti Poljake za svojo politiko in tako osamiti Čehe. Radovedni smo, kakšen odgovor bodo dali Poljaki na to snubitev.

— Ogrski državni zbor še vedno razpravlja proračun. V jedni zadnjih sej je g. voril prvič novi

poslanec Banffy, bivši ministrski predsednik. Govoril je o jednotni in samostojni ogrski državi, v katero spada tudi Hrvatska, kateri je odrekal samostojnost; rekel je tudi, da Hrvatska je navaden komitat ogrske države. Da ne priznava tak moč drugim narodom njihovih jezikovnih pravic, to se samo ob sebi razume. Po končanem proračunu pride na vrsto civilna lista, to je predlog, da se zvišajo prispevki za kraljevi dvor. Enkrat je že mogla vlada odtegniti ta predlog z dnevnega reda, ker ni hotela opozicija nič vedeti o kakem zvišanju. Tudi sedaj niso izključeni pri tej točki hudi bi ji ali pa celo obstrukcija.

Balkan. V Srbiji se pripravljajo na velike slavnosti. Pri kronanju kralja Petra I bode navzoč tudi ruski veliki knez s sijajnim spremstvom kot carjev zastopnik. Letos poteče 100 let, odkar se je začel boj za svobodo Srbije. V Kruševem pa so postavili spomenik junakom, ki so padli na Vidov dan l. 1839 na Kosovem polju.

Italija. Kardinal Sattolli je šel kot papežev zastopnik v Ameriko na svetovno razstavo v St. Louis. Amerikanci so mu priredili slovesen sprejem. Slovesno je bil sprejet tudi kardinal Respighi od strani ital. vlade, ko je obiskal v Rimu vojaško bolnišnico. — Ital. državni zbor pojde kmalu na počitnice; vlada se pa bo pripravljala na volitve, ki bodo to jesen ali pa prihodnjo pomlad.

Francosko. Senatni odsek je sprejel z večino glasov predlog, da se črtajo stroški za francoskega poslanika pri papežu.

Vojna. Sicer ovira deževje, ki se je začelo v Mandžuriji in poplavlja to deželo, silno boje, moramo vendar govoriti o vidnih uspehih ruskih vojnih čet. Japonci so se začeli umikati na vsej fronti. Dež traja 6 tednov in v tem času bo Kuropatkinova vojska polnoštevilno zbrana. Ko poneha dež, potem gotovo udari Kuropatkin na Japonce in uverjeni smo, da vojaki, ki so sedaj v Mandžuriji, ne bodo več videli svoje japonske domovine. — Zopet je poročal admiral Togo o potopljenih ruskih ladjah; a tudi to poročilo ni resnično. Admiral Kamimura je zopet zasledoval vladivostoško brodovje, ki pa mu je srečno ušlo. V zadnjem trenutku pa pišejo listi, da se je vnela pri Genzanu bitka, ki se je završila ugodno za Ruse. Med japonskimi vojaki so nastale, po ruskih poročilih, bolezni, med ljudstvom pa nevolja radi zadnjih nevspehov. Dosedaj so bili Japonci vsled pretiranih poročil iz bojišča pijani veselja nad zmagami, a sedaj, ko je prišlo do tega, do česar je moralo priti, pa jim upada pogum.

NOVICE.

(Rojan, 5. julija.) »Ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metodija v Rojanu,« ki oskrbuje tukajšnji slovenski otroški vrtec, je priredila sinoči ob 6 1/2 vsakoletno otroško veselico na vrtu konsumnega društva. Udeležba je bila povoljna, če se pomisli, da je padla letošnja veselica na delavnik. Skoro vse točke zanimivega vsporeda so se prav dobro posrečile in »korajžen« nastop naših ljubkih otročičev nas je srčno razveselil. Posebno smo občudovali vrlo solistinjo, malo 5 ali 6letno deklico Katalan, ter malega Čotarja, ki je gromel iz odra doli z navdušenostjo nekdanjega grškega govornika Demostena. Tudi ostali otroci so svoje vloge dobro zvršili. Največ smeha je povzročil gotovo zadnji prizor »Zaspanček.« Dve sestrici najdeta zvečer po končanem poljskem delu svojega mlajšega bratca, ki je utrujen legel in zaspal v travi. Ker se ga ni dalo dovolj predramiti, ga primeta ena za rame, druga pri nogah ter ga ponese domov.

Po končani veselici je nastopil naš kapelan č. g. Jak. Ukmar. Zahvalil se je za prijazno vabilo, ki mu je došlo od rojanske podružnice, da se udeleži otroške veselice. V imenu vseh navzočih je izrazil hvalo in pohvalo vrli gđc. učiteljici Mariji Černigo, kakor tudi vsem onim, ki so pri pomogli k temu, da se je otroška zabava tako lepó izvršila. Pozival je konečno vse rojanske rodoljube, naj vsi brez izjeme, vsak po svoji moči, prispevajo, da se slovenski otroški vrtec dvigne in postavi v gmotnem oziru na bolj trdne noge. Posebno rojanski možje naj bi si v ta namen včasih kak literček pritrkali. Koliko manj skrbi bi imele naše rojanske matere, ko bi dobili njih otročiči opoldne v času šolskega počitka vsaj nekoliko tople hrane. Dal Bog, da bi prišli čim prej do tega. — Ob osmi uri so se udeleženci deloma razšli, nekateri so se pa še dalje prosto zabavali na vrtu.

Danes, v praznik sv. bratov Cirila in Metodija, smo imeli ob 9. uri sklepno šolsko sv. mašo, katero je daroval č. g. kapelan za otročiče slovenskega šolskega vrta.

(Katinara, 3. julija) Danes smo obhajali v cerkvi presv. Trojice lepo slovesnost; pristopilo je prvič k mizi Gospodovi 16 dečkov in 13 deklic. V najlepšem redu se je vršila cerkvena slavnost v pričo obilnega ljudstva. Slovesno praznovanje prvega sv. obhajila pa je tudi pomenljivo in ganljivo ne le za mladino, ki pristopi k sv. obhajilu nego i za odraščene, spominja jih veselih, srečnih dni ljube mladosti — vera se utrdi, upanje se pomnoži, ljubezen se poživi. Nehoté se nam vrine misel pri taki priliki: Bog ve kje, kdaj in kako

bo pa zadnje sveto obhajilo teh presrečnih otročičev?

(Na tukajšnjem c. k. gimnaziju) je svršilo šolsko leto minoli torek. Iz letnega poročila tega zavoda posnamemo to-le: V tem šolskem letu je obiskovalo državni gimnazij 441 rednih učencev. Od teh je bilo 129 Nemcev, 140 Italijanov, 141 Slovencev in 16 Hrvatov. Slovenski dijaki so tvorili torej blizu $\frac{1}{3}$ vse gimnazijske mladeži. Letošnji napredek ni bil baš najboljši. V vseh 8 razredih je bilo samo 39 odlikašev, propadlo jih je 64 po počitnicah jih bo 21 smelo ponavljati izpit. Število rednih učencev je bilo letos za 16 večje kot lani.

(Stavka stavbinskih delavcev v Trstu kočana.) Zadnja številka »Rdečega Pr porja« očita krščanskim socialcem, da so oni krivi revščine za časa stavke, med tem ko so socialni demokratje kot voditelji stavke stavbinskih delavcev v Trstu pokazali popolno nezmožnost do kake delavske akcije, ker so najprvo delavce zbegali v stavko, potem pa jih po njim znanem receptu zopet silili na delo, seveda ne v svojo škodo. Mi želimo in privoščimo stavbinskim delavcem, da bi se njih položaj zboljšal, toda odkrito jim pa tudi povemo, da židovska socialna demokracija ni zmožna jih voditi do kakih uspehov.

(Veliki uspeh) je imela letošnja veselica sve-toivanske »Marijine družbe.« Ljudstvo uvideva: Dobri *katolici* bodo tudi dobri *norodnjaki*!

(Samo do te nedelje) je še čas zglasiti se za skupno romanje tržaške Marijine družbe na Trsat. Marijine hčere, oglasite se brzo in mnogoštevilne, da ne bo romanje vsled prepiche udeležbe izostalo. Tudi rojanski g. kapelan ima še nekaj listkov na razpolago.

(Občinske volitve v Istri.) V Podgradu v Istri so pri občinskih volitvah sijajno zmagali v vseh treh razredih Slovenci.

(Duhovne vaje) morejo opravljati gospodje duhovniki tudi letos pri oo. jezuitih posebno meseca julija, avgusta, septembra in oktobra. Slobodno se oglase za kateri teden k li. Začetek bo redno v ponedeljek zvečer ob šestih. — Naslov pri oglasih bodi: Predstojništvo oo. jezuitov.

(»Katoliškega Obzornika« III zvezek,) ki je ravno izšel, prinaša med drugim tudi članek aktualne važnosti naših dni iz peresa Dr. Fr. Ušeničnika: »Štrajk in krščanska etična načela.« Kaj naj rečemo iz krščanskega stališča k tolikim štrajkom? Odkod štrajki? Mar niso zlo? Ali naj obsodimo vsak štrajk? Kdaj je štrajk dovoljen? Na vsa ta vprašanja imaš v rečenem članku precizen odgovor.

(Kuhinjska šola v Gorici.) Lastnica te šole g. čna Marija Grebenc naznanja slavnemu občinstvu,

da z zaključkom šolskega leta, dne 15. julija, zaprekubinjsko šolo, katero zopet otvori z dnem 15. septembra Slavnemu občinstvu se najudanije priporoča za obilen obisk ob zopetni otvoritvi.

(Otrok padel pod vlak.) — Med Petovljami in Zdravščino je minoli teden prišel pod vlak otrok žel. čuvaja Pavletiča iz Petovelj, in se je tako težko poškodoval, da bode težko kaj iz njega.

(Nesreča pri delu.) — Minoli teden dogodila se je v t. l. l. v. Goro in sicer blizu Babjegazoba velika nesreča. K. so prevažali na vozičkih po železnem tiru materijal, je skočil po nesreči prvi voziček s tira ter se prevrnil na delavca Ivana D. Sanlisa Italijana, ki je ostal takoj mrtev.

(72 let stari birmanec.) V Ljubnem na Gorenjem Stajerskem so birmali preteklo nedeljo 72 let starega rudarja Boštjana Iglauerja.

(Asino v Avstriji prepovedan.) V Rimu izhaja umazan ist »Asino«. Notranje ministrstvo avstrijsko je prepovedalo razširjanje njegovih oslarij po naši državi. No, manjših asinov bomo imeli v Avstriji vsikdar dovolj.

(Grobnji spomenik Leonu XIII.) Papež Pij X. si je ogledal vzorec za grobnji spomenik papežu Leonu XI. I. in ga odobril. Izdelovanje spomenika je poverjeno kiparju Luzze. Stroške za spomenik, ki bo stal v lateranski baziliki nasproti spomeniku papeža Inocencija XII., bode pokrtil papež Pij X. in oni še živeči kardinali, katere je imenoval ranjki papež Leon XIII.

(Katinarska cerkev okradena.) Predsinoči so udrlji tatovi v katinarsko cerkev in ukradli svete posode v vrednosti krogi 400 K. Nekaj ukradenih reči so našli via dell' Istria razbitih in v zemljo zakopanih. Katinarska cerkev je bila pred dvema letoma tudi okradena. V kratkem času je to tretja tatvina v cerkvah Trsta in okolice.

(Svetovna razstava v St. Louisu.) je bila otvorena letos dne 1. maja. Dežela Louisiana v južnem delu severne Amerike, ki je več kot štirikrat večja od naše države, se je v zadnjem času krepko razvijala in njeno glavno mesto St. Louis je postalo pravi vlatar ob reki Misisipi. Sedanja razstava je stala 25 milijonov dolarjev in kaže, da hčejo Američani v St. Louisu prekosliti vse dosedanje svetovne razstave.

(Velika nesreča na morju.) Danski parobrod »Norge«, na katerem je bilo 80 mornarjev in 700 norveških, danskih in finskih izselencev, je ponesrečil pri otoku Rockhallrocku Dne 4. t. m. v Grimbsy došli parobrod »Salvia« je pripeljal seboj 27 potnikov, ki so se izmed vseh popotnikov in posadke ponesrečene ladje »Norge« rešili.

(Strašna toča) Minoli ponedeljek je okolo Novega Mesta na Dolenjskem strašno debela toča napravila mnogo škode. Toča je bila težka po

42 gramov. Konje, katere je toča zalotila na prostem, je ranila do krvi. Mnogo tičev je strela ubila. Posebno je zadeta vas Bršljin. Ljudstvo ondi obupuje — Tudi v Ljubljani so imeli jako debelo točo.

(Edgard Rascovich umrl) V nedeljo ob 8. uri zvečer je umrl po dolgi bolezni Edgard Rascovich, drugi podpredsednik bivšega mestnega sveta v 65. leta osti. Rascovich je igral skoraj skozi 40 let znatno vlogo v tržaškem javnem življenju.

Prej tržaškim porotnim sodiščem) je bila obsojena Jos. Lozer, ki je zalučala nekemu Hmelaku steklenico vitrijola v obraz na pet let ječe. Hmelak je oslepel in ima strašno razdejan obraz. — Ivan M. Milč iz Oččin je bil obdolžen, da je udaril z nožem nekega ital. delavca, ki je umrl. Bil pa je oproščen te obdolžitve in obsojen le na 7 dni zapora ker ga je udaril.

(Občni zbor) društva „Marijin dom“ je bil zopet razpuščen. V tem društvu vladajo čudne razmere. Poprej pa tudi ne bo miru, dokler ne bodo nehale neke osebe zahrbtno hujskati. Kdaj bo pri odnji občni zbor, ne vemo, ker se predsedništvu ne zdi potrebno ob ešitati o tem naš list, menda zato, ker je katolišk.

O vseslovenskem mladeniškem sestanku na Brezjah priobčimo prihodnjič bolj obširno poročilo. Za danes kličemo: Bog živi zavedne katoliške mladeniče!

Drobtine.

* Dolgovi evropskih držav znašajo 130 milijard. Ta svota zadostuje, da se vsa Evropa lahko proda na javni dražbi. Rotšildi (največji bogatši) bi se znali zanimati za stvar.

* Na loterije so v Galicini (maloruska Galicija) ljudje dobili v petdesetih letih 66 milijonov, a vplačali so 120 milijonov; imeli so torej 54 milijonov kron izgube. Koliko kruha bi se dalo kupiti za te zgubljene krone!

* Prostovoljni davki v Avstriji. Prostovoljno plačajo ljudje v Avstriji vsako leto 234 milijonov kron. Za žganje 90 mil., za tobak 132 mil. in za loterijo 12 mil. kron. Na vsako glavo prde vsa o leto za žganje, tobak in loterijo šest kron. Zapomnimo si dobro, da teh 234 mil. nihče ne zahteva od nas, mi jih dajemo prostovoljno.

Za kratek čas.

V šoli. 1) Katchot: Koliko časa so ostali naši prvi stariši v raju?*

Učence: „Dokler so bila jabolka zrela.“

2) Učitelj (kara učence, da tako slabo čitajo): „Ko sem jaz drugo leto hodil v šolo, sem že na prvi pogled znal čitati brez pogrška.“

Učenci: „A vi, gospod, ste imeli boljšega učitelja.“

Nezadovoljni zakon. Sosed vpraša sosedo, kako se mu godi v hiši. „E žalostno: žena mi je bolna, pa se boji da umrje, a jaz se bojim, da ozdravi — pa tako je vsa hiša v strahu.“

Morska bolezen. Krojač Japec se je na veselici zunaj mesta do dobrega nalezel vinskega duha. Ko se je kasno na večer vračal po železnici domov v mesto, mu je bilo slabo.

„Kaj vam je, oče mojster?“ vpraša ga sopotnik.

„E kaj čemo“, reče on, „nekateri dobe morško bolezen na ladiji jaz pa — na železnici!“

Sodnik (k prič): „Vi ste slišali prepir med tema zakonskima. Kak utis je napravil na Vas?“ Priča: Da se ne bom nikdar oženil, gospod sodnik!“

Prenaglo „No kako je kaj v zakonu, gospod sosed; kaj dela Vaša žena?“ — „Stara se mi prenaglo. Pred zaročitvo je imela 23 let, pred poroko 26 let, in zdaj po 14 dnevnem zakonu ima že 29 let!“ —

Važen uzrok. Krčmar: „Zakaj pa gospod Lisjak tako redkoma k nam dohajate?“ Lisjak: „Ja gospod krčmar, pri Vas je težko kositi. Ko je človek vtaknil košček mesa med zobe, ne more dalje.“ — „Oho, zakaj ne?“ Lisjak: „Ker je krožnik že prazen!“ —

Častnik je imel slugo, kateri se je rad hvalil, kako si on in njegov gospod vzajemno čistita svoje suknje.

„Verujem,“ — reče duhovito jeden njegovih tovarišev — „no samo s to razliko, — da ti prašiš suknjo svojemu gospodu, kadar jo on sleče, — a on jo izpraši tebi, — ko jo imaš oblečeno!“

Ko ni snega. Pogovarjali so se v nekem društvu kako treba človeka, ki je zmrazil s snegom drgniti. Prostdušno vpraša nekdo, ki je to poslušal: „A kaj bi bilo, — če se to dogodi po letu, ko ni snega?“

Naše slike.

Dočim naš je slika v 10. številki popeljala v prosto naravo, tja daleč proč od mestnega šuma in vrvenja, in nam je slika v 11. številki predočila prizor (v ječo), ki ga žal tolikrat opazamo, nam kaže današnja slika mlado kiščansko življenje v daljnem vzhodnem kitajskem cesarstvu. Krščanstvo se na Kitajskem precej lepo razcvita. (Glej vsakoletni koledar družbe sv. Mohorja.) Misijonarji ustanavljajo tudi svoje šole, kjer poučujejo mlajše in starejše krščence. Tako dekliško šolsko skupino vidiš v današnji sliki. Pravi pristni kitajski obrazi.

Uganke.

Rešitev uganke priobčene v 11 številki:

„Kedar gleda skozi odprto okno, ali kadar skozi odprto okno glavo ven molí.“

Prav so jo uganili: Česnik Miroslav in Janko Trošt, dijaka v Trstu; Aleunane; Škabar Alojzija in Razlag Ana, učenke v Rojanu; Josip Nabergoj in Gustav Kapus, dijaka v Trstu; Justa Babič, Matilda Svetina, Antonija Semic Ivana Mahnič, Zorka Sancin in Marija Steiner, učenke dekleške šole družbe sv. Cirila in Met. v Trstu.

V skrivalnici je konj na desni strani med predzadnjima drevesoma. Padli huzar je v veliki nevarnosti, da ga konj pohodi. Z levico si skuša zavarovati glavo.

Konja so našli: Viktorja Tavčar, Lucija Tomažič, Marija Manfreda, Pavla Sancin, Marica Godina in Angela Kožuh, učenke dekleške šole družbe sv. Cir. in Metod. pri sv. Jakobu. Dalje Josip Nabergoj in Miroslav Česnik, dijaka v Trstu; Kapus Marija, Škabar Alojzija in Razlag Ana, učenke v Rojanu; Lucija Thaler, Bazilija Melinik, Bonaventura Ruter, Žabca in Aleunane v Trstu.

Nove uganke: 1) (Kralj Marica na Greti.) Mesar je

ZA SKRIVALNICO PA:

Prisrčno pozdravljen mi bodi,
„Družinski prijatelj“ moj,
Iz zelene štajerske dežele,
Kamor tvoje so skrivalnice dospelo,
Ki jih vsak veselo tuhta koj!
Tudi moje bistre so oči
Kmalu našle jezdeca,
Ki pred konjem kar „habtaht“ stoji.
Drevesno stebelce so mu nogé,
A gornji del pokrivajo mu vejicé.
Kaj ne, to čudna stvar v podobi je?
Če to la pravi jezdec ni,
Boš sam ta pravega pokazal mi!

Lisnica uredništva.

Gioža. Žel no Te pričakujemo. Ivo. Oprosti, gledé rubrike o slikah sva Tonček in jaz malo drugačnega mnenja. Sicer o tem kaj več ustno. Oni oglas je došel žal prepozno. M. P. v Zdolah. Zadnjicé ni bilo več časa ne prostora, zato danes. Vaše domače novice nam bodo prav všeč. Aleunane. Hvala za poslano; Žabci pozdrav! Vinko. Še smo tu! Potošca. Vse hvaležno sprejeli. Veselodolski. Žal prepozno!

Kje je pastir?

zaklal tele; najprej proda pol teleta, potem zopet pol polovice, naposled še eno četrtino. Koliko teleta mu še ostane? 2) (Kapus Marija.) V lesu tiči, rogova ven molí. Kaj je to?

Dodatek. Uganko in skrivalnico priobčeno v 10. številki je prav rešil tudi Rudolf Gorjup na Viču. Mihael Pustšek, kmečki sin na Zdolah pri Kozjem (Štajersko), nam je pa kot pr. vilno rešitev uganke in skrivalnice v 10. številki poslal te-le kitice domačega izdelka.

ZA UGANKO:

Beseda prva mesec „Julij“ znači,
V katerem lahko res se vse oblači
Tud' kmetje in berači.
A druga „Ana“ je beseda,
Ki mati svete je Device,
Nebeške in brezmadež e Kraljice.
In skupaj te besede zbrane
Dadó ime svetnice „Julijane.“
Če sem besede prav uganil,
„Družinski“ bo „prijatelj“ mi naznanil.

Dečka ali deklico

sirotico v starosti 14 let, z dovršeno štirikazredno ljudsko šolo, sprejemem podpisana takoj v službo in oskrbo.

Marija Puc

posestnica in trgovka z mešanim blagom
na Colu pri Vipavi, št. 27.

Išče se

za službo in oskrbo deklica sirotica v sta osti 4 let ali pa malo starejša, zmožna navadnih hišnih opravil. Kje pove upravništvo „Druž. Prijatelja.“